

дешъ скромна, както въ обществото, така и въ близкитѣ отношения съ мъжътъ си, особено, нѣка тѣзи скромность бжде резултатъ на природното чувство, а не на религиозното начало.

«Изгони изъ сърдцето си и най-малкото ревниво подозрѣние; тѣзи, която подозира мъжътъ си въ невѣрность, на цѣло сама тя става виновата. Ако и най-сетнѣ подозрѣнията ти сж основателни, ти си длъжна да употрѣбишъ най голѣмото спокойствие, благоразумие и ловкостъ, за уничтожишъ тия злочести свръзки и да го привържешъ пакъ къмъ себе си. Бжди снабдена съ таквази доброта, която никога не додѣйва на человѣка; тоже бжди пестелива, нѣ не до скжпность; направи вѣнкашностьта си приятна, да не би мъжътъ ти да търси развлечение на друго мѣсто. Занимавай се съ работи, които го плѣняватъ. Старай се, до колкото е възможно, съпругътъ ти по-често да се намира въ общество съ дѣпата ти: защото колкото по често ги вижда, толкова по се привързва къмъ тѣхъ и повече ще желай да го обичатъ. Не му давай ни време, ни възможность да се отѣгчава и да се прѣдава на други страсти. Нѣма нищо, надъ което волята, търпѣнието и ловкостъта, да не може да вѣстържествува. Не постоянствувай въ исканията си, защото това омръзва на мъжътъ и го охладява. Здравъ умъ въ здраво тѣло, любящата и чувствителна душа, свободното и благородно сърдце, запазено отъ суевѣрия и прѣдраждъци — сж главнитѣ връзки на брачния съюзъ. Въспитанието на двамата, което трѣбва да бжде взаимно, се състои въ усъвършенствуванieto на тѣхнитѣ физически и морални качества.

Жанлисъ говори: «нѣка мъжътъ ти е увѣренъ, че въ всѣко врѣме присжтствието му ти е приятно. Единственното срѣдство, за да го привържешъ къмъ себе си, е да се показвашъ прѣдъ него всякога весела и задоволна. Оная жена, която не само желае присжтствието на мъжътъ си,